

'n Waarderung van die Bydrae van Thabo Mbeki tot die PJ-tek in SA:

My eerste ontmoeting met Thabo Mbeki was in middel 1985 in Lusaka. Met sy bedanking as Presedens van SA in Sept. 2008 word ek, in nabefragting, oorval met a' gevoel van teenstrydigheid, misplaaste hoop en teleurstelling.

Met ons eerste ontmoeting was die keus van die Ampaleke Opposisie in die Blanke Driekamer Parlement. Die verskuiwing na 'n Driekamer Parlement om 'n getelle Parlement vir afsonderlike, Indiese en sy kleurlinge, te skep, was heel en kluis gebaseer op die aanname dat swart Suid-Afrikers "afsonderlik" en sentre 'n gemeenskaplike Parlementêre opstel ge-alkommodeer moet word. Kortweg, Swart Suid-Afrikers is van ke of nie as medeburgers van SA. aanvraer nie, vir my was dit nie slegs politiek en begryplik ^{na} maar moreel totaal onaanvaarbaar. Ek bedank Feb 1986 uit die Parlement en die party politiek. Alec Boraine volg kort op my hakke en saam stig ons, in Julie 1986, IAAFA (Instituut vir 'n Demokratiese Alternatief in SA). Die basiese uitgangspunt van IAAFA was om gesprek tussen blanke (hoofsaaklik jong Afrikanerpresedens) Suid-Afrikers en Swart Suid-Afrikers te bevorder. My eerste, en daaropvolgende ontmoetings, met Thabo Mbeki;

was in belangrike dryfveer² vir sy politieke optredes. Ek
kon net nie glo dat een van die leers van die
"bevoordelingsstryd" ~~is~~ met soveel intelligensie, nuchtheid en
veral humorsui, kom so van sy taale kon kragt uit. Ek was
totaal verbloude deur sy vriendskap en waarde, en dit was
ook die oorweldigende nypal wat hy gehad het op
die "Dahon-gangers" in Julie 1987. Mark Ferriss in
sy monumentale biografie oor Ubaldo (A Dream Deferred), spot
so in satiriese oor hoe mahili en kultuurvol, veral
blanke Afrikaanssprekende Suid-Afrikane met wie hy
in aanraking gekom het, ges, armer het. En dit was
waar. Daar was nae net die Dahon byeenkoms me;
konferensies in geheel in Ghana, Portino Fero, Nigeria,
Usoembique en Zambie.

Dit mite, (en ek gebruik die begrip doeltrewig), wat
in die tyd bestaan het, was dat die ADC in
kannelingskap entel die "bevoordelingsstryd" tussen SA.
gellei het, en dat Thabo Mbeki ^{en O.A. Tsimba} die voorbode was. Feit
is, dat die mistelling van die Dore-Kamer Parlement
die grootste en langste bennelandse opstand teen "die
regime" uitketeu het, en dat SA. toenemend deur u
Nasionale Verligheid ^{weers} ~~bestaan~~ regering is. So het die "underground"
beweging tot stand gekom wat bennelandse opstande uitketeu
het. Op u dagg sel ek Mbeki ^{in Jabato} en vra hoe kan ek met
die "underground" in aanraking kom. Hy se: "Sy kan
nie; hulle sal met jou in aanraking kom." So bewoed ek

3
my op 'n aand in 'n klein Township huisie in New
Brighton waar 'n jong man met 'n bella-clavas aan
met my gesels. Tot vandag toe weet ek nie wie hulle
was ~~met~~ met Ah se in hulle IDASA nie 'n goeie gesprekke
~~was~~ tussen 'n jong "Township" mens, en 'n jong blanker, en sou hulle
bereid wees om saam te werk. Hulle se, hulle sal later
kontak maak. Twee weke later tel een iemand my en
se ons kan "Township" vergaderings deel. Ons het saam
meer binnelandse gesprekke geel en buitelandse gesprekke,
~~en~~ alhoewel die buitelandse gesprekke bv. Dakar, veel
meer publisiteit geel het.

Intussen het Cyril Ramaphosa en Olans Van Dyk, (toe
van die TUL), beding, en so die Metropolitaanse
Kamer getig; Ah is geera om voorstel te maak. Die
doel was om die belasting boekot van Soweto op te
hef, en ~~dit~~ ^{heel} 'n demokratiese plaaslike owerheid ~~te~~ ^{op te}
maak. Cyril was die eerste "binnelandse oorsake" wat
met 'n kalme Senese ghulag na my geluister, ^{het} ^{wanneer}
ek afleeders oor Thabo Mbeki gesing het, Ah sou eer
heelwat later besef hoekeu. Intussen het dit die binnelandse
opstand bv. UDF van NUM ens. gepas om die uite van 'n
binnelandse bewegingsstryd aan die lewe te hou. Dit het
die interne konflik in SA 'n internasionale demensie
gegee, en die "binnelandse" aew. Thabo Mbeki, O.K.
Thabo en ander, geweldige aanhang gegee in die

anti-apartheidstryd in Europa, VSA en Sowjet-Unie. En tog, in Moskou het ek in 1989 vir die eerste keer, van die anti-apartheidstrydler ervaar met watter sinisme hulle die buitelandse persepsies van die ANC sepein het. Vooraan vir hulle was Thabo Mbeki wat hulle ^{90%} ^{had} ⁴ ^{ner} in drank en vrouensse belanggestel het. Ek was terug oostelike en het hom hand en hand verdedig.

In Julie 1989 het IDASA in Marle-le-Roi in Johannesburg vergadering oor 'n toekomstige ekonomiese beleid vir SA. Aber Irwin was ook daar en het met groot entoesiasme 'n kommunistiese ekonomiese beleid as enigste ~~and~~ uitweg verkondig. ~~hier~~ In Nov. 1989 val die Berlynse muur en is internasionale sosialisme/kommunisme ~~te~~ vir alle praktiese doeleinde morsdoof. Ek was toe in Oxford as buitelandse student by All Souls. Op 2 Feb 1990 maak de Klerk sy drama tere toespraak waarin alle Apartheidswette opgesaef word, Mandela vrygeloo word en die buitelandse ANC terug-voor word na SA. toe. Ek het die volgende dag mededogte met Thabo en Aziz Pahad in London. Thabo Mbeki is bleek gesig en se herhaaldelike: "Wat de hiel gaan ons nou maak"; Die vryheidsstryd is verby en nou moet die bestryders kom en perseer.

Mandela word President en Mbeke vice-President.
 Ek sien Mbeke kort daarna by Aze; Pahad se troue op 'n Saterdag,
 en hy nooi my Sondag. ^{na} ~~at~~ sy woonstel in Kallamey,
 om 'n draai te kom maak. Hy vra my watter eh
 maak as ek Vice-President sou word. Ek se, eh sou
 sovel bevoegde groepe aansiel as wat ek kan, om
 my te adviseer oor sake waarvoor ek bettermen, of
 geen kennis ~~het~~ ^{dra} me. Sy oë word klephart en dis die
 einde van ons gesprek. Tot vandag toe kan ek
 dit nie begryp nie, tensy hy gedink het dat ek
 suggereer dat, omdat hy swart is, hy outomaties is. ^{is}
 Tot vandag gee ons verhouding tot dan, is dit
 onmoonlik.

Die oorgang van Mbeke "die bevoegde" na Mbeke
 "die oegereerde" het my totaal ~~veel~~ ^{veel} oorklief. Ek
 het nooit kon dink dat so 'n persoonlikheids
 metamorfose moontlik was nie. Dornag het hy politiek
 pouslik gemaak; handies gedrag voorkom, formele kaggies
 waneer hy praat en feitlik totaal ontoeganklik. Dit was
 vir my ^{kultureel} ~~totaal~~ onvoorstelbaar dat 'n mens self so ernstig kon
 opneem. Hoe meer ek terugdink aan die on "struggle dae" hoe
 meer onverklaarbaar het dit vir my geword.
 Genoenig is al gestywe oor sy beleidstoppings; oor kgs,
 Zintakwe, die relatiewe sukses van sy ekonomiese beleid, ^{veel}

ouder Trevor Manuel; sy internasionale en Afrikaner-prestasies
en, my grootste wens is dat, vandat hy uit enige formele
amp is, die ou Mbeki weer sal herleef; toeganklik,
vol humor, selfanalities en sowel vriendelik.
